

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

21 FEBRUARI 1995

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heren L. Goutry en A. Schellens —

houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk

AMENDEMENTEN

I. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heren M. Van Peel, P. Hostekint,
H. Lauwers en J. Geysels

Artikel 4

A. Aan § 1 toevoegen wat volgt :

„De commerciële instelling of de instelling die in hoofdzaak de doeleinden van een commerciële organisatie dient, komt niet in aanmerking voor de toepassing van dit decreet. “

VERANTWOORDING

Deze nuttige toevoeging wordt overgenomen uit het huidige decreet instellingen.

B. In § 2 op de voorlaatste en laatste regel de woorden „op vraag van” vervangen door het woord „met”.

VERANTWOORDING

Instellingen sluiten ook vaak op eigen initiatief overeenkomsten af met derden. Dit amendement wil deze mogelijkheid behouden.

Zie :

665 (1994-1995)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet

Artikel 5

In § 2 op de voorlaatste regel de woorden „5 percent” vervangen door de woorden „10 percent”.

VERANTWOORDING

Met dit amendement willen de indieners tegemoet komen aan de vraag van de instellingen die in grensgebieden werken om hen meer mogelijkheden te bieden en dit met het oog op de verdere uitbouw van de culturele samenwerking met onze buurlanden.

Artikel 6

A. Aan 2° a) toevoegen wat volgt :

„Voor de toepassing van dit decreet wordt het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad aangezien als een provincie ;”.

VERANTWOORDING

Dit is een tekstverbetering.

B. In 2° b) op de vierde regel de woorden „een niet-landelijke instelling is een pluralistisch initiatief ;” weglaten.

VERANTWOORDING

Het begrip „pluralistisch” is niet eenduidig toe te passen en ook levensbeschouwelijke niet-landelijke instellingen die de norm van 5.000 uur halen, moeten erkend kunnen worden.

C. In 3° op de eerste regel de woorden „op het ogenblik van” vervangen door de woorden „ binnen de drie maanden na de betekening van “.

VERANTWOORDING

Met deze wijziging willen de indieners tegemoet komen aan de oprechte ongerustheid dat -met het oog op een mogelijke erkenning- personeel zou moeten worden aangeworven op een ogenblik dat de vereniging nog niet weet of zij effectief zal worden erkend.

Artikel 7

Paragraaf 1 vervangen door wat volgt :

„§ 1. Samenwerkingsverbanden van minstens twee zelfstandige instellingen kunnen als één instelling worden erkend, wanneer de samenwerkende instellingen samen aan de voorwaarden van de artikelen 2 tot en met 6 beantwoorden, zij duidelijk motiveren wat de complementariteit is tussen de samenwerkende instellingen en bovendien :

1 ° onderlinge afspraken maken omtrent het aanbod van programma's ;

2 ° beschikken over een educatief personeelslid zoals bedoeld in artikel 19, § 1, 3 ° “.

VERANTWOORDING

Met dit amendement willen de indieners tegemoet komen aan een vraag vanuit de sector om in de samenwerkingsverbanden de complementariteit van de instellingen te benadrukken.

Artikel 8

In § 1, 2° vervangen door wat volgt :

„2° de programma's van artikel 8, § 1, 1°, worden elk afzonderlijk gevolgd door minstens tien deelnemers, waarbij de breuk tussen het totaal aantal deelnemersuren en het totaal aantal cursussen op jaarbasis minstens twaalf bedraagt ;“.

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt een technische correctie.

Artikel 9

4° vervangen door wat volgt :

„4° de programma's worden gevolgd door minstens zes deelnemers uit de bijzondere doelgroep, waarbij de breuk tussen het totaal aantal deelnemersuren en het totaal aantal cursussen op jaarbasis minstens acht bedraagt .“.

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt een technische correctie.

Artikel 11

Paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

„§ 2. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de commissie, nader de beroepsprocedure. “.

VERANTWOORDING

Het voorzien van een beroepsprocedure is een noodzakelijke voorwaarde voor rechtszekerheid.

Artikel 17

In § 2 op de tweede regel het woord „zestig” vervangen door het woord „veertig”.

VERANTWOORDING

Met deze versoepeling willen de indieners tegemoet komen aan een vraag vanuit de sector, zoals ze geformuleerd werd tijdens de hoorzitting in de commissie voor Cultuur.

Artikel 19

Aan § 1, 1° toevoegen wat volgt :

„en minstens tweehonderdvijftig uur per halfzijdse educatieve personeelsfunctie ;“.

VERANTWOORDING

Met dit amendement wordt deze regeling in overeenstemming gebracht met een vergelijkbare bepaling in het voorstel van decreet houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volkswerkingswerk.

Artikel 25

Aan dit artikel toevoegen wat volgt :

„De Vlaamse regering bepaalt na advies van de commissie, nader de beroepsprocedure. “.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij het amendement op artikel 11.

Artikel 27

A. In § 1 op de voorlaatste en laatste regel na de woorden „aan artikel 6, 2° a) en b)” de woorden „en 3”” invoegen.

VERANTWOORDING

De overgangsperiode van drie jaar geldt uiteraard evenzeer voor het personeelscriterium, vandaar deze technische correctie.

B. In § 5 op de laatste regel na het jaartal „1993” de woorden „of 1994” invoegen.

VERANTWOORDING

Door deze technische correctie wordt deze bepaling in overeenstemming gebracht met vergelijkbare bepalingen in de voorstellen van decreet houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volkswontwikkelingswerk en voor diensten en coördinatiecentra voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

Artikel 28

In 1” op de vierde regel voor het jaartal „1994” de woorden „1993 of’ invoegen.

VERANTWOORDING

Door deze technische correctie wordt deze bepaling in overeenstemming gebracht met artikel 27 en met vergelijkbare bepalingen in het voorstel van decreet houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volkswontwikkelingswerk.

M. VAN PEEL

P. HOSTEKINT

H. LAUWERS

J. GEYSELS

II. AMENDEMENT

**voorgesteld door de heren M. Van Peel, P. Hostekint
en H. Lauwers**

Artikel 31

Aan dit artikel toevoegen wat volgt :

„voor de instellingen die erkend zijn op basis van het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidieregeling voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen en op 1 januari 1996 voor de andere instellingen. “.

VERANTWOORDING

Aangezien de voorwaarden voor instellingen die momenteel erkend werden op basis van het decreet van 27 juni 1985 (het zogenaamde vijfde decreet) verschillend zijn van de voorwaarden zoals gesteld in dit decreet, kan men voor het jaar 1995 moeilijk controleren of deze instellingen aan alle voorwaarden hebben voldaan. Vandaar dat met dit amendement voorzien wordt dat deze instellingen zich pas vanaf 1 januari 1996 moeten aanpassen aan dit decreet.

M. VAN PEEL

P. HOSTEKINT

H. LAUWERS

111. AMENDEMENT

voorgesteld door de heren S. De Clerck en P. Hostekint

Artikel 7

Paragraaf 5 weglaten.

VERANTWOORDING

Het onderscheid en de discriminatie tussen landelijke en niet-landelijke instellingen kan er zeker niet toe leiden dat samenwerkingsverbanden van niet-landelijke instellingen worden uitgesloten. Integendeel, om de verhoogde norm van 5.000 uren te halen, en teneinde de schaalvergroting te bekomen, moeten ook samenwerkingsverbanden mogelijk zijn.

Anders is de 5.000-uren norm moeilijk aanvaardbaar.

S. DE CLERCK

P. HOSTEKINT

IV. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heren P. Dewael, P. Chevalier
en M. Seghers

Artikel 6

In fine van 2°, a) de zinsnede „met dien verstande dat geen provincie meer dan 50 percent van het te realiseren urentotaal of van het bereikte aantal deelnemers kan inbrengen” **weglaten.**

VERANTWOORDING

Het weerhouden van deze zinsnede dwingt sommige instellingen die in een bepaalde provincie een publiek hebben, dit publiek te verwaarlozen om in een andere provincie eventueel het publiek van een andere instelling aan te spreken.

Artikel 7

In § 1, 1° weglaten.

VERANTWOORDING

De samenwerking tussen de instellingen moet soepel kunnen verlopen. Wie op vrijwillige basis samenwerkt, oordeelt autonoom of samenwerking al dan niet opportuun is. De complementariteit van doel en doelgroep kan even zinvol zijn.

P. DEWAEEL

P. CHEVALIER

M. SEGHERS

V. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heren J. Geysels en H. Lauwers

Artikel 6

A. **In fine van 2°, a) de zinsnede** „met dien verstande dat geen provincie meer dan 50 percent van het te realiseren urentotaal of van het bereikte aantal deelnemers kan inbrengen” **vervangen door de zinsnede „met dien verstande dat geen provincie meer dan zestig percent van het te realiseren urentotaal of van het bereikte aantal deelnemers kan inbrengen”.**

VERANTWOORDING

De spreiding van de deelnemers in landelijk werkende instellingen, die beschikken over een eigen infrastructuur, wordt vaak sterk bepaald door de plaats waar de zetel van de instelling gevestigd is. Omwille van een afnemende mobiliteit, beïnvloed door de transportkosten, is het evident dat het merendeel van de instellingen procentueel het meeste deelnemers bereikt uit de eigen provincie. De bevolkings spreiding is bovendien erg ongelijk over de Vlaamse provin-

cies. Daarom is het billijker dat de procentuele deelnemersgrens van vijftig op zestig percent wordt gebracht. Mutatis mutandis geldt deze argumentatie ook voor het te realiseren uren aantal.

B. In 2°, b) op de derde regel het woord „vijfduizend” vervangen door het woord „drieduizend”.

VERANTWOORDING

De koppeling van het niet-landelijke criterium aan een grotere schaal dan bij de landelijke instellingen is onverdedigbaar. Een spreidingsbeleid kan evenzeer gerealiseerd worden via de optelsom van regionale 3.000-ureninstellingen dan via landelijke instellingen, die vaak een optelsom zullen zijn van kleinere 1.000-uren vestigingspunten. Het uren criterium voor de landelijke en de niet-landelijke instellingen moet gelijk zijn. Kenmerkend voor een niet-landelijke instelling is het pluralistisch karakter van deze instellingen.

C. In fine van 5° de zinsnede „uit de afrekening moet blijken dat de instelling, rekening houdend met eigen middelen, sluitend of batig kan werken” weglaten.

VERANTWOORDING

Door deze bepaling is de weglating van de erkenning van een instelling die in een onbepaald jaar een negatieve afrekening realiseert onherroepelijk. Nochtans kunnen hiervoor aannemelijke redenen aangevoerd worden, bijvoorbeeld een belangrijke investering die een tijdelijk negatieve weerslag heeft op de rekeningen en niet noodzakelijkerwijze op de balans toestand.

Artikel 7

Paragraaf 5 weglaten.

VERANTWOORDING

Deze bepaling houdt een niet te motiveren discriminatie in van de niet-landelijke instellingen ten overstaan van de landelijke instellingen. Het realiseren van een niet-landelijke instelling in de vorm van een samenwerkingsverband kan zeer relevant zijn. We willen erop wijzen dat bij de (her)structureringen van het Nederlandse en Duitse instellingenwerk resoluut gekozen werd voor regionale clustering. De motieven van efficiëntie en effectiviteit die in het buitenland werden gebruikt zijn op zijn minst transposeerbaar naar de specifieke Vlaamse situatie.

Artikel 8

A. In § 1, 1° op de eerste regel de woorden „minstens 70 percent” vervangen door de woorden „minstens 50 percent”.

VERANTWOORDING

Het voorliggende decreet beoogt de werking van vormingsinstellingen te integreren met de werking van organisaties voor ontwikkelingswerk. De organisaties, erkend op basis van het vijfde decreet (27 juni 1985) werden genormeerd op basis van programma's met een minimale duurtijd van 90 minuten. De verplichting voor deze organisaties om over te schakelen op een regime waarbij 70 percent van de cursussen minimaal 6 uren moeten duren stelt deze organisaties voor immense omschakelingsproblemen. Vaak wordt daardoor de inhoudelijke en methodische specificiteit van deze organisaties aangetast.

B. Aan § 1, 3° toevoegen wat volgt :

„De Vlaamse regering zal bij een collectieve arbeidsduuraanpassing, afgesproken in een collectieve arbeidsovereen-

***komst, de verplichte urennorm, die per educatieve personeelsfunctie voor de organisatie van programma's is vastgelegd, aanpassen* “.**

VERANTWOORDING

De vastgestelde urennorm staat in verhouding met de beschikbare arbeidstijd voor de professionele medewerkers. Uit onderzoeken bij de verschillende organisaties in de sociaal-culturele sector blijkt dat de gemiddelde arbeidsduur momenteel ongeveer 38 uren per week bedraagt. Een substantiële vermindering van de wekelijkse arbeidstijd zou moeten vertaald worden in een vermindering van de prestatienorm.

Artikel 14

In § 5 op de vierde regel het woord „kunnen” vervangen door het woord „zullen”.

VERANTWOORDING

Als de Vlaamse regering haar akkoord heeft gegeven aan een afgesloten collectieve arbeidsovereenkomst, is er geen reden meer om de gesubsidieerde toepassing ervan voorwaardelijk te houden. Dit is alleen maar van aard om de rechtsonzekerheid van de organisaties in stand te houden. Dit zou geen blijk zijn van behoorlijk bestuur.

Artikel 15

A. In § 1, 3° vervangen door wat volgt :

„3 ° voor de leidinggevende administratieve functies in instellingen met meer dan 10 educatieve personeelsleden : universitair diploma : salarisschaal E2 van de bijlage bij dit decreet ; hoger onderwijs buiten universiteit : salarisschaal E4 van de bijlage bij dit decreet ;“.

B. In § 1 na 3° een nieuw 4° en 5° toevoegen die luiden als volgt :

„4° voor de leidinggevende administratieve functies in instellingen met minder dan 10 educatieve personeelsleden : minstens een diploma van hoger onderwijs en 2 jaar beroepservaring of een getuigschrift van het hoger secundair onderwijs en 5 jaar beroepservaring : salarisschaal A1 van de bijlage bij dit decreet ;

5 ° voor de uitvoerende administratieve functies : minstens een getuigschrift van het hoger secundair onderwijs of een daarmee gelijkgesteld bekwaamheidsbewijs : salarisschaal A2 van de bijlage bij dit decreet. “.

VERANTWOORDING

De schaalvergroting die met het decreet beoogd wordt heeft ontegensprekelijk repercussies op het taakprofiel van de administratieve medewerk(st) Daarom is het wenselijk daar ook in de omschrijving van de functies rekening mee te houden. In het decreet van 3 maart 1978 was dit trouwens reeds opgenomen. Conform de bepalingen uit dit decreet werd een onderscheid gemaakt tussen leidinggevende en uitvoerende administratieve functies. Dit onderscheid moet worden gerelateerd aan de grootte van de instelling. De weddeschaal A1 is de weddeschaal die momenteel in alle instellingen van toepassing is voor het „eerste” administratief personeelslid (revisor-boekhouder met salarisschaal 22/3 in het decreet van 3 maart 1978). De salarisschaal A2 is de salarisschaal A1 (opsteller) die in het voorstel van decreet is opgenomen.

Dit amendement draagt ertoe bij dat de administratieve functies worden gehonoreerd zoals in het verleden het geval was. De reductie van alle administratieve functies tot slechts 1 functie en 1 schaal (A1) is een drastische ingreep die afbreuk doet aan de kwalitatieve waarde van het administratieve werk, een aantasting van de legitieme

aanspraken van het huidige personeel, een drastische besparing vanwege de overheid en dus een aantasting van de verworvenheden van de huidige instellingen.

Artikel 18

De eerste zin vervangen door wat volgt :

„ De bedragen in artikelen 13, 15 en 17 worden aangepast aan het algemeen cijfer van de consumptieprijzen. “.

VERANTWOORDING

Omwille van de rechtszekerheid is het wenselijk dat de indexerings van de forfaitaire toelagen wordt gegarandeerd. Via artikel 14, § 4 is dit voor de personeelstoelagen eveneens het geval.

Artikel 19

A. Paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

„§ 2. De erkende instellingen en het erkende samenwerkingsverband krijgen een halfzijdse bijkomende educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd per gerealiseerde schijf van 1250 uren boven de 3000 uren. “.

VERANTWOORDING

Wil men echt schaalvergroting stimuleren dan is het wenselijk dat grote instellingen en vooral grote samenwerkingsverbanden dezelfde faciliteiten krijgen als de kleinere instellingen en samenwerkingsverbanden. Het is daarom wenselijk -net zoals in het verenigingsdecreet- een lineair criterium uit te werken voor de toekenning van bijkomend personeel met vrijstelling van cursuswerk dat kan ingezet worden voor allerlei logistieke taken in de instellingen. De formulering van het voorstel van decreet werkt de schaalvergroting niet in de hand. Door de toekenning van bijkomend personeel te limiteren op 7500 uren wordt de opsplitsing in kleinere entiteiten in de hand gewerkt. Dit heeft ontegensprekelijk een beduidende meeruitgave voor de overheid tot gevolg.

Omwille van het irrelevante onderscheid in de normering van landelijke en niet-landelijke instellingen wordt in dit artikel alleen gesproken over erkende instellingen en samenwerkingsverbanden.

B. Paragraaf 3 vervangen door wat volgt :

„ §3. De instelling en het samenwerkingsverband kunnen per schijf van 3000 uren één voltijdse educatieve personeelsfunctie omzetten in educatieve medewerkers in bij-ambt. “.

VERANTWOORDING

Wanneer men het opportuun vindt dat een gedeelte van de personeelsfuncties, omwille van specifieke eisen van het instellingenwerk, ingevuld wordt door educatieve medewerkers in bij-ambt is het evident dat deze faciliteit op een evenredige manier wordt toegekend aan alle instellingen. Om dit te realiseren wordt best een bepaling ingeschreven die de inschakeling van educatieve medewerkers in bij-ambt mogelijk maakt per vaste schijf van 3000 uren.

C. Paragraaf 4 weglaten.

VERANTWOORDING

De discriminatie tussen de landelijke en de niet-landelijke instellingen is niet te motiveren. Omwille van de evenwaardigheid van landelijke en niet-landelijke instellingen moeten beide types instellingen kunnen genieten van dezelfde regels op het vlak van de inschakeling van logistiek personeel, dat niet is belast met cursuswerk.

Artikel 27

A. In § 1 op de laatste regel de woorden „6, 2°, a) en b), van dit decreet” **vervangen door de woorden „6, 2°, a), 6, 2° b) en 6, 3° van dit decreet”.**

B. In § 2 op de laatste regel de woorden „6, 2°, a) en b), van dit decreet” **vervangen door de woorden „6, 2°, a), 6, 2° b) en 6, 3° van dit decreet”.**

VERANTWOORDING

Het beschikken over 6 educatieve en 2 administratieve personeelsfuncties op het moment van de erkenning van de instelling is in tegenspraak met de overgangsbepalingen. De instellingen die gebruik willen maken van de overgangsbepalingen moeten niet alleen faciliteiten krijgen voor het uren- en het spreidingscriterium, maar ook voor het personeelscriterium. Zoniet zijn de overgangsbepalingen niet hanteerbaar.

J. GEYSELS

H. LAUWERS

VI. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heer J. Geysels

Artikel 3

Dit artikel vervangen door wat volgt :

„ Artikel 3

Onder de in dit decreet vastgelegde voorwaarden, verleent de Vlaamse regering subsidies aan erkende instellingen van volkswontwikkelingswerk. “.

VERANTWOORDING

De in het decreet vastgelegde beperking van de budgettaire ruimte dreigt opnieuw een jarenlange hypotheek te leggen op de uitvoering van het decreet. Zo'n bepaling dreigt de instellingen in een situatie te brengen waarmee het jeugdwerk reeds jarenlang moet aanmodderen (onvolledige uitkering van het decreet via een lineaire beperkte uitkering van 60, 70, 80 %). Zoals bij het decreet voor het plaatselijk jeugdwerk moet het mogelijk zijn de kostprijs te berekenen en het benodigde bedrag in het decreet (met de jaarlijkse aanpassingsleutels) in te schrijven. Het weglaten van de bepaling dat de uitvoering van het decreet slechts kan „binnen de grenzen van de begrotingskredieten” is conform de beleidsverklaring van de minister van Cultuur dat hij geen decreten meer zou aanvaarden die niet volledig uitvoerbaar zijn.

Artikel 19

In § 1, 2° op de eerste regel het woord „zevenhonderdvijftig” vervangen door het woord „ vijfhonderd”.

VERANTWOORDING

De verhouding van 1 administratief ten opzichte van 3 educatieve personeelsleden is een ernstige verstrenging (in het huidige decreet instellingen 1 op 2). De argumentatie voor deze verstrenging wordt niet formeel gegeven in het voorstel van decreet voor de instellingen voor volksontwikkelingswerk. De argumentatie die hiervoor in het verenigingsdecreet wel wordt gegeven is bovendien zeer arbitrair. De verderschrijdende informatisering geeft aanleiding tot een hertekening van de inhoud van diverse functies (o.a. de administratieve). De schaalvergroting, zeker in de context van samenwerkingsverbanden van autonome instellingen, zal evenzeer een grote invloed hebben op de invulling van administratieve functies en niet leiden tot een vermindering van de administratieve opdrachten.

Het toekennen van een aantal bijkomende coördinatoren biedt onvoldoende compensatie voor de vermindering van het administratieve personeel. Daarenboven wordt in het verenigingsdecreet, waar ogenschijnlijk eenzelfde verhouding tussen educatieve en administratieve personeelsleden wordt toegepast, toch een betere verhouding toegepast. Per schijf van 3 educatieve personeelsfuncties krijgen de instellingen 1 administratieve personeelsfunctie. De verenigingen krijgen, met nog grotere faciliteiten voor de kleine verenigingen, per schijf van 3 educatieve personeelsfuncties ook 1 staf lid met educatief statuut gesubsidieerd. De verhouding van de administratieve personeelsfuncties tot de educatieve houdt zowel in het verenigingsdecreet rekening met zowel de educatieve personeelsleden als met de staf leden. Bij de instellingen is dit niet het geval en worden bijkomende logistieke functies beperkt toegekend (1 functie met vrijstelling van cursuswerk voor 6 educatieve functies tegenover 1 op 3 bij de verenigingen).

J. GEYSELS
